

Dlouhý šál

Pavel Bobek

Prý já to byl, prý já zdvih' svůj nůž
když pod lampou zhas' jak plyn náhle muž
Spousta svědků náhodných pravdu má svou
tenhle vraždil, řekli hned, potom plách' noční tmou

Ty scházíš z hor a máš svůj šál
a vítr jak chór tam zpívá dál
Ty pravdu znáš, já v hlíně spím
ty pravdu znáš, já vím

A soud váhal sám jestli jsem vrah co tmou plách'
a já jsem stál, tiše stál, klesla má miska vah
Já tou dobou tvou náruč hřál
tím můj přítel, tvůj muž slova pravdy z úst mi vzal

Ten černý tvůj šál ukryl tvář nehybnou
já sám smích ti přál, šál chtěl slzu tvou
Kat svou práci znal, já teď spím v hlíně sám
a tvůj dlouhý šál má pláč ke svým hrám

Ty scházíš z hor a máš svůj šál
a vítr jak chór tam zpívá dál
Ty pravdu znáš, já v hlíně spím
ty pravdu znáš, já vím
Ty pravdu znáš, já v hlíně spím
ty pravdu znáš, já vím